

Ιστορία 2ος ελληνικός αποικισμός

8ος –6ος αιώνας π.χ.

Τα μεταναστευτικά ρεύματα κατά τη διάρκεια του 2ου ελληνικού αποικισμού!!

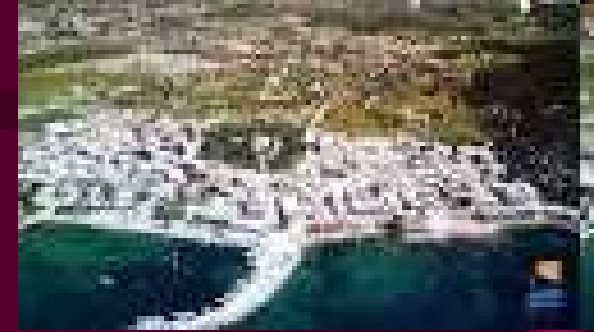
Νίκαια (Γαλλία)

Η σημερινή πόλη έχει πληθυσμό περίπου 350.000 κατοίκων και περιλαμβάνει την παλιά, γραφική πόλη με τους στενούς δρόμους, το λόφο Le Château, το εμπορικό λιμάνι και τη νέα πόλη, με την εντυπωσιακή προκυμαία και τη λεωφόρο Προμενάντ ντεζ Ανγκλαί (Promenade des Anglais). Κύρια οικονομική δραστηριότητα της πόλης, χειμώνα και καλοκαίρι, είναι ο τουρισμός. Στα αξιοθέατά της περιλαμβάνονται Μουσεία, ναοί, η υπαίθρια αγορά, καθώς και το Καρναβάλι της Νίκαιας, το οποίο διεξάγεται από το 1873. Τα Wikimedia Commons έχουν πολυμέσα σχετικά με το θέμα Νίκαια (Γαλλία) Είναι έδρα Πανεπιστημίου, Σχολής Καλών Τεχνών, ενώ το λιμάνι της και το αεροδρόμιό της είναι από τα σημαντικότερα διαμετακομιστικά κέντρα της Γαλλίας.

Αλαλία (Ισπανία)

Στην περιοχή της Ισπανίας. Η Φώκαια ίδρυσε επίσης στην Κορσική την πόλη Αλαλία και στην Σαρδηνία την Ολβία. Οι Φωκαεείς έφτασαν μέχρι τις ακτές της Ιβηρικής

Κύμη

Η Κύμη ήταν αρχαία ελληνική αποικία της Κάτω Ιταλίας στην περιοχή της Καμπανίας, βορειοδυτικά της Νάπολης. Ιδρύθηκε από Ευβοείς από την Χαλκίδα και την Κύμη στα μέσα του 8ου αιώνα. Ήταν η πρώτη ελληνική αποικία στην Ιταλική ενδοχώρα και από τις πρώτες αποικίες που ιδρύθηκαν κατά τον δεύτερο ελληνικό αποικισμό. Από την αποικία Κύμη θεωρείται πως εισήχθη το ελληνικό αλφάβητο στην Ιταλική χερσόνησο.

Μασσαλία

Η Μασσαλία είναι η σημαντικότερη πόλη-λιμάνι της Γαλλίας και η τρίτη σημαντικότερη (ως λιμάνι) της Ευρώπης. Βρίσκεται στον κόλπο της Λυών, στην Δυτική Μεσόγειο. Με περίπου 820.000 κατοίκους, η Μασσαλία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Γαλλίας μετά το Παρίσι και ανήκει στην ευρύτερη ιστορική περιοχή της Προβηγκίας. Ολόκληρη η αστική περιοχή γύρω από την Μασσαλία έχει περίπου 1,2 εκατομμύρια κατοίκους. Η Μασσαλία βρίσκεται σε υψόμετρο 12 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Όμως, οι λόφοι βόρεια της Μασσαλίας, ξεπερνούν και τα 700 μέτρα σε ύψος. Ανατολικά της πόλης βρίσκονται οι εκβολές του ποταμού Ροδανού.

Πληθυσμός 1.715.096 κατ.
(2008)

Γεωγραφία
Έκταση 240,62 km²

Ελέα

Η Ελέα ήταν αρχαία ελληνική αποικία κτισμένη στην περιοχή της Καμπανίας. Ιδρύθηκε από Φωκαείς οι οποίοι κατέφυγαν στην περιοχή κατά την διάρκεια της Περσικής κατοχής της Ιωνίας μεταξύ του 538 και 535 π.Χ. Η πόλη είναι γνωστή για μια από τις σημαντικότερες φιλοσοφικές σχολές της αρχαιότητας, την Ελεατική σχολή, με κυριότερους εκπροσώπους τον Παρμενίδα και τον Ζήνωνα.

Σύβαρη

Η Σύβαρις (νοελλ. Σύβαρη, σήμερα στα ιταλικά Sibari) ήταν αρχαία πόλη της Μεγάλης Ελλάδας, που βρίσκεται στη σημερινή Νότια Ιταλία.

Ιδρύθηκε στον κόλπο του Τάραντα από Αχαιούς (από την Ελίκη) και Ίωνες (από την Τροιζήνα) αποίκους, προς το τέλος του 8ου αι. π.Χ. Η εύφορη γη της περιοχής και το εκτεταμένο εμπόριο της πόλης με τις αποικίες της Μικράς Ασίας την κατέστησαν μια από τις πλουσιότερες και δυνατότερες πόλεις της Μεγάλης Ελλάδας.

Τον 6ο αιώνα π.Χ. ξέσπασαν εμφύλιες συγκρούσεις μεταξύ δημοκρατικών και αριστοκρατικών. Οι τελευταίοι κάλεσαν σε βοήθεια τους Κροτωνιάτες, οι οποίοι το 510 π.Χ. κατέλαβαν και κατέστρεψαν την πόλη.

Τάραντας

Ο Τάραντας είναι παραθαλάσσια πόλη της Ιταλίας χτισμένη στην θέση της αρχαίας Ελληνικής αποικίας. Βρίσκεται στην νότια Ιταλία, στην περιοχή της Απουλίας, χτισμένη στις όχθες του ομώνυμου κόλπου. Η πόλη έχει αναπτυχθεί πάνω σε μία μικρή νησίδα στο εσωτερικό της τοπικής λιμνοθάλασσας και στις ακτές γύρω απ' αυτή. Αποτελεί έδρα της ομώνυμης επαρχίας και ο πληθυσμός της είναι 201.349 κάτοικοι, σύμφωνα με την απογραφή του 2001. Ο Τάραντας είναι σημαντικό εμπορικό λιμάνι και κύρια βάση του Ιταλικού ναυτικού.

Κρότωνας

Ο Κρότωνας ή Κρότων (Ιταλικά: Κροτόνε, Crotone άκουσε (βοήθεια·λήψη) Λατινικά: Crotona) είναι παραθαλάσσια πόλη στο Ιόνιο πέλαγος στις εκβολές του ποταμού Αισάρου. Η πόλη βρίσκεται στην νότια Ιταλία, στην περιοχή της Καλαβρίας. Η πόλη κατά τον Μεσαίωνα ήταν γνωστή ως Cotrone, μέχρι το 1928 όταν άλλαξε και πήρε το σημερινό όνομα. Το 1994 έγινε πρωτεύουσα της επαρχίας του Κροτόνε. Σύμφωνα με την απογραφή του Ιουλίου 2007 ο πληθυσμός της ήταν 61.032 κάτοικοι.

Σύγχρονη πόλη

Ρήγιον

Το Ρήγιο (σήμερα Ρέτζιο Ντι Καλάμπρια Ιταλικά:Reggio di Calabria) είναι πόλη της νότιας Ιταλίας στην περιοχή της Καλαβρίας, χτισμένη στην θέση της ομώνυμης αρχαίας ελληνικής αποικίας. Αποτελεί έδρα της ομώνυμης επαρχίας και ο πληθυσμός είναι 186.134 κάτοικοι με βάση εκτίμηση του 2009.

Έκταση

236 χλμ

Πληθυσμός

186.134 (2009)

Λόκροι

Οι Επιζεφύριοι Λοκροί ήταν αρχαία ελληνική αποικία της Κάτω Ιταλίας στην χερσόνησο της Καλαβρίας, βορειοδυτικά του Ρήγιου. Ιδρύθηκε κατά τον δεύτερο ελληνικό αποικισμό από Λοκρούς, από τους οποίους πήρε και το όνομά της. Σήμερα στην περιοχή της αρχαίας πόλης βρίσκεται χτισμένη η Ιταλική κωμόπολη Λόκρι (Locri).

Ιμέρα

Η Ιμέρα ήταν αρχαία ελληνική αποικία στην Σικελία που ιδρύθηκε τον 7ο αιώνα π.Χ. κατά την διάρκεια του δεύτερου ελληνικού αποικισμού. Βρισκόταν στην βόρεια ακτή του νησιού στις όχθες του ομώνυμου ποταμού.

Σελινούντας

Ο Σελινούντας ήταν αρχαία ελληνική αποικία στη Σικελία. Βρισκόταν στο νοτιοδυτικό τμήμα του νησιού και αποτελούσε τη δυτικότερη ελληνική αποικία σε αυτό.

Αγκριντζέντο

Το Αγκριτζέντο (ιταλ. Agrigento)είναι πόλη στη νότια ακτή της Σικελίας στην Ιταλία, πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας. Στην αρχαιότητα, ήταν γνωστή ως Ακράγας, μια από τις επιφανέστερες πόλεις της Μεγάλης Ελλάδας. Το ιστορικό κέντρο της πόλης ανήκει στα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO

Νάξος

Η Νάξος ήταν η πρώτη αποικία της αρχαίας Ελλάδας στην Σικελία.

Σαρακούσες

Οι Συρακούσες (αρχαία ελληνικά: Συρακοῦσαι, λατινικά: Syracusae, ιταλικά: Siracusa) είναι πόλη της Ιταλίας στην ανατολική ακτή της Σικελίας. Ιδρύθηκε από τους αρχαίους Έλληνες το 734 ή το 733 π.Χ. και συγκεκριμένα από Κορίνθιους και Τενεάτες αποίκους. Ήταν η σημαντικότερη πόλη της Μεγάλης Ελλάδας και μια από τις σπουδαιότερες αρχαίες ελληνικές πόλεις. Στον Πελοποννησιακό πόλεμο (Σικελική εκστρατεία 415-413 π.Χ.) δέχτηκαν και απέκρουσαν την επίθεση των Αθηναίων. Στη συνέχεια εξελίχθηκαν ως μια από τις ακμαιότερες, πλουσιότερες και δυνατότερες ελληνικές πόλεις της Σικελίας μέχρι την υποδούλωσή της στους Ρωμαίους το 212 π.Χ. Ο Κικέρωνας την αποκάλεσε «Ωραιότατην και καταστόλιστον πόλιν». Τα εντυπωσιακά ερείπια του κέντρου της αρχαίας πόλης αποτελούν μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO.

Στη Νοτιοανατολική Σικελία σώζονται ακόμη μέχρι σήμερα τα ερείπια των Συρακουσών. Περιτριγυρισμένες από ισχυρότατα τείχη που είχαν μήκος 28 χλμ., οι Συρακούσες στολίζονταν από θαυμάσια ανάκτορα, όπως αυτό του Ιέρωνα, περίφημους ναούς της Αρτέμιδας και της Αθηνάς από την κρήνη Αρέθουσα και το περίφημο θέατρο των Συρακουσών, αριστούργημα αρχιτεκτονικής και ακουστικής. Τα νομίσματά της, που σώθηκαν, είναι αληθινά καλλιτεχνήματα.

Γέλα

Η Γέλα (ιταλ: Gela) είναι Ιταλική πόλη, στην επαρχία της Καλτανισέττα της περιφέρειας της Σικελίας, με πληθυσμό 77.035 κατοίκων [1] και υπήρξε σημαντική αρχαία ελληνική αποικία.

Είναι η πολυπληθέστερη πόλη της επαρχίας και η έκτη [2] σε όλη τη Σικελία και ταυτόχρονα είναι από άποψη εκτάσεως, ο πεντηκοστός δήμος της Ιταλίας. Η πόλη πήρε την ονομασία της από τον ομώνυμο ποταμό, στις όχθες του οποίου χτίστηκε.[3] Η πόλη βρίσκεται σε μια τοποθεσία, γύρω από την οποία υπάρχουν απέραντες πεδιάδες και μπροστά από την πόλη ανοίγεται ο ομώνυμος κόλπος. Σήμερα η Γέλα αποτελεί σημαντικό γεωργικό και βιομηχανικό κέντρο της περιοχής αλλά και τουριστικό θέρετρο. Η πόλη είναι επίσης γνωστή για το συγκρότημα πετροχημικών προϊόντων της Eni, που βρίσκεται κοντά στην περιοχή.

Επίδαμνος

Η Επίδαμνος είναι αρχαία πόλη, που ιδρύθηκε το 627 π.Χ. ως αποικία των Κερκυραίων στις ιλλυρικές ακτές και η οποία σήμερα ανήκει στην Αλβανία και ονομάζεται Δυρράχιο. Αν και αποικίστηκε κυρίως από Κερκυραίους πολίτες, αρχηγός της αποικίας ήταν ένας Κορίνθιος, ο Φαλίας ο Ερατοκλείδους. Αυτό είχε γίνει προς τιμή της αρχικής μητρόπολης, αφού η Κόρινθος ήταν μητρόπολη της Κέρκυρας. Η πόλη της Επιδάμνου έγινε γνωστή για τις εμπορικές δραστηριότητές της, αλλά κυρίως για το γεγονός ότι οι διαμάχες της αποτέλεσαν μια από τις σημαντικότερες αφορμές για το ξέσπασμα του πολοπονησιακού πολέμου

Απολλωνία

Η Απολλωνία Ιλλυρική ή "προς Επίδαμνον ή Ηπειρωτική ήταν αρχαία πόλη της Ιλλυρίας, αποικία των Κορινθίων. Βρισκόταν στα νότια της Ιλλυρίας κοντά στους ποταμούς Αώο και Άψο, όπως αναφέρει ο Στράβων. [1]

Ιδρύθηκε στις αρχές του 6ου π.Χ. αιώνα ως αποικία Κορινθίων και Κερκυραίων. Ο Στράβων χαρακτηρίζει την πόλη «ευνομοωτάτη». Το πολίτευμά της ήταν ολιγαρχικό και επαινείται από τον Αριστοτέλη. Το 312 π.Χ. οι Απολλωνιάτες απέκρουσαν επιτυχώς την στρατιά του Κάσσανδρου και αργότερα συμμαχούσαν με τον βασιλιά της Ηπείρου, Πύρρο Α'. Το 229 π.Χ. η πόλη υποτάχθηκε στη Ρωμαϊκή Δημοκρατία. Κατά τη ρωμαϊκή εποχή επικοινωνούσε με τη Μακεδονία με την Εγνατία Οδό. Από το 148 π.Χ. οι Ρωμαίοι περιέλαβαν την πόλη στην επαρχία της Μακεδονίας. Πολλοί επιφανείς Ρωμαίοι έμειναν στην Απολλωνία, μεταξύ αυτών ο Οκταβιανός και ο Μαικήνας χάριν σπουδών. Το 48 π.Χ. κατελήφθη από τον Καίσαρα, κατόπιν από το Μάρκο Αντώνιο και μετά από τον Βρούτο. Φαίνεται ότι η πόλη διατηρούσε την ακμή της και κατά τους Βυζαντινούς χρόνους, αφού αναφέρεται από τον Κωνσταντίνο Πορφυρογέννητο. Τότε υπαγόταν στο θέμα του Δυρραχίου.

Σήμερα η περιοχή ευρίσκεται στην επικράτεια της Αλβανίας και ονομάζεται Πόγιαννη. Εκεί απαντάται και Μονή καλούμενη «Παναγίας της Απολλωνίας»

Όλυνθος

Η Όλυνθος είναι αρχαία πόλη της Χαλκιδικής, χτισμένη σε μια εύφορη πεδιάδα, στο μυχό του κόλπου της Τορώνης, κοντά στη βάση της χερσονήσου της Παλλήνης (σήμερα Κασσάνδρας), σε απόσταση 60 σταδίων (11,5 χλμ

περίπου) από την Ποτίδαια και 4 χλμ από τη θάλασσα.

Μαρώνεια

Η Μαρώνεια ήταν αρχαία πόλη της Θράκης, χτισμένη στην περιοχή του σημερινού νομού Ροδόπης, κοντά στις ακτές του Αιγαίου. Βρισκόταν κοντά στην θέση της Ομηρικής θρακικής πόλης Ίσμαρος.

Άβδηρα

Τα Άβδηρα είναι κωμόπολη του Νομού Ξάνθης της Θράκης στον Νέστο ποταμό. Υπήρξε πατρίδα του φιλόσοφου Δημόκριτου και του σοφιστή Πρωταγόρα, πηγές αναφέρουν ότι τα Άβδηρα ήταν πατρίδα του Λεύκιππου και του Εκαταίου. Ο Στέφανος Βυζάντιος αναφέρει τα Άβδηρα ως Άβδηρον ενώ στη Βιβλιοθήκη του Απολλόδωρου απαντάται και ως (θηλ.) η Άβδηρα. Με το ίδιο όνομα απαντάται σήμερα ο δήμος Αβδήρων κοντά στον αρχαιολογικό τόπο και αρχαία πόλη της Ισπανίας, μεταξύ Μάλαγας και Καρθαγένης, χτισμένη από τους Φοίνικες.

Στάγαιρα

Τα Στάγαιρα (372 κάτοικοι το 2001) είναι η γενέτειρα του Αριστοτέλη και η είσοδος του Δήμου Σταγείρων - Ακάνθου. Βρίσκονται στους πρόποδες του όρους Στρατονικού (Στρεμπενίκος), με υψόμετρο 500 περίπου μέτρα, στη βορειοανατολική πλευρά της Χαλκιδικής, Χαλκιδική. Η απόστασή τους από την πόλη της Θεσσαλονίκης είναι 73 χιλιόμετρα.

Ηράκλεια

Η Ηράκλεια η Ποντική ήταν αρχαία ελληνική πόλη του Πόντου, χτισμένη στις ακτές της Βιθυνίας στη Μικρά Ασία, στις εκβολές του ποταμού Λύκου.

Αντιστοιχεί στη σημερινή πόλη Karadeniz Ereğli της Τουρκίας, το όνομα της οποίας είναι πιστή μεταγραφή του αρχαιοελληνικού ("Karadeniz": Μαύρη Θάλασσα

Ολβία

Η Ολβία Ποντική (ονομαζόταν και Βορυσθένης) ήταν αρχαία ελληνική αποικία στις βορειοδυτικές ακτές της Μαύρης Θάλασσας. Η πόλη ήταν αποικία των Μιλήσιων και χτίστηκε κατά τον δεύτερο ελληνικό αποικισμό πιθανόν τον 7ο αιώνα π.Χ.. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο και άλλους αρχαίους συγγραφείς βρισκόταν στις εκβολές του ποταμού Μπουγκ του αρχαίου Υπανίου ενώ σύμφωνα με κάποιους αρχαίους συγγραφείς βρισκόταν πιο ανατολικά στις εκβολές του Δνείπερου που οι αρχαίοι Έλληνες ονόμαζαν Βορυσθένη.

Κύζικος

Η Κύζικος ήταν αρχαία μικρασιατική πόλη στη Μικρά Φρυγία (Μυσία), κοντά στην Προποντίδα. Ήταν αποικία των Μιλήσιων.

Ιδρυτής της θεωρείται ο ήρωας Κύζικος, που βοήθησε στην επιτυχία της Αργοναυτικής Εκστρατείας. Η πόλη είχε αναδειχτεί μία από τις σπουδαιότερες ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας, ξακουστή για την αλιεία και τους στατήρες της από ήλεκτρο, που χρησιμοποιήθηκαν πολύ μέχρι και την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου (κυζικηνοί στατήρες). Οι επιγραφές, οι περιγραφές και όλα τα ερείπια εμφανίζουν την Κύζικο ως εξαιρετικά αναπτυγμένη πόλη, πλούσια και σπουδαίο εμπορικό κέντρο. Έξω από τις ακτές της ο Αλκιβιάδης καταναυμάχησε τους Λακεδαιμόνιους το 410 π.Χ. Την εποχή της ρωμαϊκής κυριαρχίας ήταν σχεδόν ελεύθερη και στη βυζαντινή περίοδο εξακολούθησε να ακμάζει. Τελικά καταστράφηκε από σεισμό το 943 μ.Χ. και κυριολεκτικά ισοπεδώθηκε.

Μεσημβρία

Η Μεσημβρία ήταν αρχαία Ελληνική πόλη της Θράκης στα παράλια του Εύξεινου Πόντου. Η πόλη χτίστηκε από Μεγαρείς κατά τον δεύτερο ελληνικό αποικισμό. Η Μεσημβρία ήταν η δεύτερη αποικία των Μεγαρέων στον Εύξεινο Πόντο μαζί με την Ηράκλεια και χτίστηκε πιθανόν στα τέλη του 6ου αιώνα π.Χ.[1]. Σήμερα στην θέση της πόλης βρίσκεται η σύγχρονη Βουλγαρική πόλη Νέσεμπαρ.

Οδησσός

Η Οδησσός (ουκρ. Одеса, ρωσ. Одесса) είναι η τέταρτη μεγαλύτερη πόλη της Ουκρανίας και σημαντικό λιμάνι στον Εύξεινο Πόντο, όπου υπήρχε μία αρκετά οργανωμένη ελληνική παροικία στις αρχές του 19ου αιώνα. Η Οδησσός είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ιστορία του ελληνισμού, αφού εκεί συστάθηκε η Φιλική Εταιρεία.

Ίστρος

Ίστρος (πόλη): αρχαία ελληνική πόλη στις εκβολές του ποταμού Ίστρου (Δούναβη).

Παντικάπαιον

Το Παντικάπαιον (γενική: του Παντικαπαίου), ή Κερτς όπως ονομάζεται σήμερα, είναι σημαντική αρχαιοελληνική πόλη και λιμένας στην Ταυρική (Ταυρική Χερσόνησο), κείμενη σε λόφο (Όρος Μιθριδάτης) στη δυτική πλευρά του Κιμμέριου Βόσπορου στην έξοδο της λίμνης Μαιώτιδος (σημερινή Αζοφική θάλασσα). Ιδρυτές της πόλης θεωρούνται οι Μιλήσιοι κατά τον ύστερο 7ο-πρώιμο 6ο αιώνα Π.Κ.Ε.

Κατά τον 5ο - 4ο αιώνα Π.Κ.Ε. η πόλη έγινε έδρα των δυναστειών των Αρχαιανακτιδών και των Σπαρτοκιδών, βασιλέων του βασιλείου του Βοσπόρου όπου και ονομαζόταν ενίοτε Βόσπορος. Την εποχή εκείνη γνώρισε μεγάλη ακμή από το σιτεμπόριο που ανέπτυξε με άλλες αρχαίες ελληνικές πόλεις. Η οικονομική της πτώση κατά τον 4ο και 3ο αιώνα Π.Κ.Ε. ήταν το αποτέλεσμα αφενός οι επιδρομές των Σαρμάτων στα βόρεια και αφετέρου το άνοιγμα νέων αγορών και του αυξανόμενου ανταγωνισμού ιδίως του αιγυπτιακού σταριού. Ο τελευταίος των Σπαρτοκιδών άφησε το βασίλειό του στον Μιθριδάτη Στ', βασιλέα του Πόντου, το 115 π.Χ. όταν κατέλαβε τη νότια Ρωσία.

φαναγορεία

Phanagoria (αρχαία Ελληνικά: Φαναγόρεια Phanagóreia) ήταν η μεγαλύτερη αρχαία ελληνική πόλη στη χερσόνησο του Ταμάν, κατανέμονται σε δύο οροπέδια κατά μήκος στην ασιατική ακτή του Βοσπόρου Cimmerian. Η πόλη ήταν ένα μεγάλο εμπορικό κέντρο για όλη η κυκλοφορία μεταξύ της ακτής της Μαιώτιν έλη και τις χώρες στη νότια πλευρά του Καυκάσου. Ήταν η ασιατική πρωτεύουσα του Βασιλείου του Βοσπόρου, με Παντικάπαιον που είναι η ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Στράβων το περιέγραψε ως ένα αξιοσημείωτο πόλη, η οποία ήταν γνωστή για το εμπόριο.[1] σήμερα το site βρίσκεται σε μικρή απόσταση προς τα δυτικά της Sennoy στο Κράι Κρασνοντάρ, Ρωσία. Μια άλλη αρχαία ελληνική πόλη, Hermonassa, βρίσκεται 25 χιλιόμετρα (16 mi) δυτικά, για την ακτογραμμή της σύγχρονης Taman.

Τάναϊς

Αρχαία Ελληνική πόλη Τάναϊς (Ελληνικά: Τάναϊς Τάναϊς? Ρωσικά: Танаис) ήταν αρχαία ελληνική πόλη στο Δέλτα του ποταμού Ντον, που ονομάζεται Μαιῶτιν ἕλη στην Κλασική αρχαιότητα. Δέλτα του φτάνει στο βορειοανατολική μέρος του Αζοφική Θάλασσα, που οι Έλληνες που ονομάζεται λίμνη Maeotis. Ο χώρος της αρχαίας Τάναϊς είναι περίπου 30 χλμ δυτικά του σύγχρονου Rostov on Don. Το κέντρο της πόλης περιοχή βρίσκεται σε ένα οροπέδιο με μια διαφορά μέχρι 20m σε ύψωμα στο νότο. Συνορεύει με μια φυσική κοιλάδα στα ανατολικά, και μια τεχνητή τάφρο προς τα δυτικά.

Τραπεζούντα

Η Τραπεζούντα (τουρκικά Trabzon, αρχ. ελλ. Τραπεζοῦς) είναι πόλη της Μικράς Ασίας (Πόντος) στις ακτές του Ευξείνου Πόντου, στη σημερινή Τουρκία. Παλιά ελληνική αποικία κατά την Αρχαιότητα, πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας των Μεγάλων Κομνηνών, μεγάλο αστικό και πολιτιστικό κέντρο των Ελλήνων Ποντίων μέχρι το 1922 και την Μικρασιατική Καταστροφή. Ίσως αποικία της να ήταν και η Τραπεζοῦς στον Περσικό κόλπο. Είναι η ωραιότερη πόλη του Πόντου, η πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας των Κομνηνών, το τελευταίο καταφύγιο του Ελληνισμού. Η Τραπεζούντα ιδρύθηκε το 756 π.χ. για πρώτη φορά από Ίωνες αποίκους. Έζησε δόξες, καταστροφές, τιμές και θυσίες, αλλά έμεινε και στάθηκε Ελληνική επί 2678 χρόνια μέχρι το 1922 όταν και αναγκάστηκε ο Ελληνισμός της να καταφύγει στην Ελλάδα. Την πόλη την στόλισαν όλοι και όλες οι εποχές με διαφορετικά κτίσματα

Αμισσός

Η Αμισός ή Σαμισός (σήμερα Σαμψούντα) ήταν ο αμέσως μετά την Σινώπη ακμαιότερος ελληνικός λιμένας στη νότια ακτή του Ευξείνου Πόντου, λίγα μίλια δυτικά των εκβολών του Λυκάστου. Αποικίστηκε αρχικά από Μιλησίους, στη συνέχεια παρήκμασε και αποικήθηκε εκ νέου από τους Αθηναίους πιθανώς στις αρχές του 4ου αι. π.Χ. και μετονομάστηκε Πειραιεύς. Στα χρόνια των βασιλέων του Πόντου επανήλθε το αρχαίο όνομα της πόλης. Στα χρόνια της ρωμαϊκής κυριαρχίας οι αντιστράτηγοι Κ. Παπίριος Κάρβων και Κ. Καικίλιος Κορνούτος (56 π.Χ.) έκοψαν νόμισμα που έφερε το όνομά τους. Μετά την ήττα του Φαρνάκου, γιου του Μιθριδάτη στη μάχη των Ζήλων (47 π.Χ.), ο Καίσαρας χάρισε στην πόλη την ελευθερία της. Η Αμισός εφάρμοσε χρονολογικό σύστημα (από το 33 π.Χ.) όταν η πόλη απελευθερώθηκε υπό τον Αύγουστο από κάποιον τύραννο.

Καρασούντα

Η Κερασούντα (τουρκικά: Γκιρεσούν, Giresun, Αρχ. Ελλ. Κερασοῦς) είναι πόλη στα βόρειο - ανατολικά της σημερινής Τουρκίας, στις ακτές του Εύξεινου Πόντου. Ο πληθυσμός είναι 90.000 κάτοικοι σύμφωνα με την απογραφή του 2003.

Σινώπη

Η Σινώπη (τουρκικά: Sinop) είναι παραλιακή πόλη της βόρειας Τουρκίας, στις ακτές του Εύξεινου Πόντου. Κατά την τελευταία απογραφή (2012) είχε 38.571 κατοίκους.

Ακράγαντας

Το Αγκριτζέντο (ιταλ. Agrigento, προφέρεται: [agri' dʒen:to]) είναι πόλη στη νότια ακτή της Σικελίας στην Ιταλία, πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας. Στην αρχαιότητα, ήταν γνωστή ως Ακράγας, μια από τις επιφανέστερες πόλεις της Μεγάλης Ελλάδας. Το ιστορικό κέντρο της πόλης ανήκει στα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Ποτίδαια

Η Ποτίδαια ήταν αρχαία πόλη του Θερμαϊκού Κόλπου στη Μακεδονία και ειδικότερα στην ανατολική ακτή του, κοντά στη χερσόνησο της Παλλήνης (σημερινής Κασσάνδρας) της Χαλκιδικής, ακριβώς στη θέση της σημερινής Νέας Ποτίδαιας.

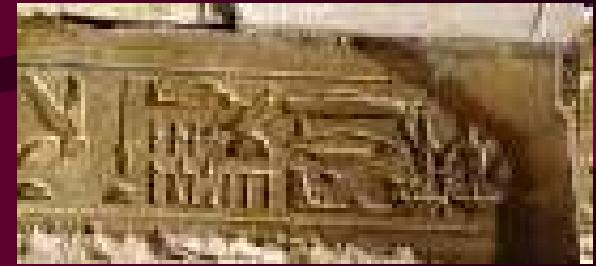
Βυζάντιο

Το Βυζάντιο (επίσης Βυζαντίς) υπήρξε αρχαία αποικία που ιδρύθηκε στο μυχό του Κεράτιου κόλπου και των στενών του Βοσπόρου, στην περιοχή όπου βρίσκεται σήμερα η Κωνσταντινούπολη. Η ονομασία της πόλης παραπέμπει σε θρακική ονοματολογία[1], ενώ σύμφωνα με τον Πλίνιο τον Πρεσβύτερο, η τοποθεσία ονομαζόταν παλαιότερα Λύγος[2]. Ο επικρατέστερος ιδρυτικός μύθος του Βυζαντίου παραδίδεται από τον Στράβωνα στα Γεωγραφικά, σύμφωνα με τον οποίο η πόλη ιδρύθηκε το 658/7 π.Χ. από Μεγαρείς αποίκους, με επικεφαλής τον Βύζαντα, από τον οποίο και πήρε το όνομά της. Ο μυθικός ήρωας Βύζας θεωρείται γιος του βασιλιά Νίσου από τα Μέγαρα ή γιος του Ποσειδώνα και της Κερόεσσας[3], κόρης της Ιούς και του Δία, την οποία η μητέρα της γέννησε στον Κεράτιο κόλπο. Άλλη εκδοχή εμφανίζει τον Βύζαντα ως γιο της νύμφης Σεμέστρας[1]. Ο Βύζας αναφέρεται μαζί με τους Άντες στο χρονογράφημα Παραστάσεις σύντομοι χρονικάί (8ος-9ος αι.) και εικάζεται ότι πιθανός συνδυασμός των δύο ονομάτων οδήγησε στο τοπωνύμιο Βυζάντιον[1]. Για τη χρονολογία ίδρυσης της πόλης υπάρχουν αρκετές εκδοχές, με επικρατέστερη εκείνη του 660 ή 659 π.Χ.[4]. Λαμβάνοντας υπόψη τη μακραίωνη ιστορία της πόλης, στη διάρκεια της οποίας καταστράφηκε και χτίστηκε εκ νέου αρκετές φορές, οι αρχαιολογικές μαρτυρίες διακρίνονται με δυσκολία στο χώρο της σύγχρονης Κωνσταντινούπολης. Στα κατάλοιπα της αρχαία πόλης ανήκει ο «κίονας των Γόθων», μνημείο που πιθανώς αντικατέστησε προηγούμενο άγαλμα του Βύζαντα και βρίσκεται μεταξύ του Τοπ Καπί και των θαλάσσιων τειχών, όπως και κεραμικά αντικείμενα, τα πρωιμότερα από τα οποία χρονολογούνται στον 7ο αιώνα π.Χ

Άβυδος

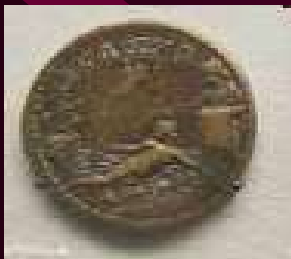

Η Άβυδος είναι αρχαία πόλη της Τρωάδας της Μυσίας στη Μικρά Ασία, ευρισκόμενη στο σημείο Ναγαρά (Nagara Point, σημ. Μπογκάζ-χισάρ) στον Ελλήσποντο απέναντι της Σηστού, την ανατολική ακτή της εισόδου του από Αιγαίο, στο σημείο όπου το πλάτος του είναι μόλις ένα μίλι.

Αρχικά ήταν πιθανόν Θρακική πόλη, αλλά αποικίστηκε από Μιλησίους [1]. Οι Αβυδινοί οι αρχαίοι κάτοικοί της ήταν πεπεισμένοι ότι ιδρυτής της πόλης χώρας τους ήταν ο μυθικός ήρωας Άβυδος που όμως είναι ανύπαρκτος στην Ελληνική μυθολογία. Είναι όμως προφανές ότι η ονομασία προέρχεται από το στερητικό α και το ρήμα "βύζω" εξ ου και λεγόταν Άβυζος ή Άβυσσος. Το ρήμα βύζω = κάνω θόρυβο ή ανεμοζάλη (σκοτούρα).

Συνεπώς η Άβυδος ήταν πόλη αθόρυβη, της ξεκούρασης, της ξεγνοιασιάς και της καλοπέρασης. Πολλά δε τα στοιχεία που μπορούν να εξαχθούν από την εξέταση του βίου των κατοίκων.

Η πόλη έγινε γνωστή από θρύλο της αρχαιότητας που περιγράφει τον έρωτα της ιέρειας της Αφροδίτης την Ηρώ εκ της Σηστού και του εξ Αβύδου Λεάνδρου (Ηρώ και Λεάνδρος).

Ναύκρατη

Η Ναύκρατις ήταν αρχαία πόλη και λιμάνι της Αιγύπτου στην Μεσόγειο στον Βολβίτιον βραχίονα του Νείλου,[1] 75 χλμ., ΝΑ της Αλεξάνδρειας. Η πόλη ιδρύθηκε στα μέσα του 7ου αι. π.Χ. από Μιλήσιους μισθοφόρους, τους οποίους εγκατέλειψε στην περιοχή ο φαραώ Ψαμμήτιχος Α΄. Σύμφωνα όμως με τον Ηρόδοτο[2] στην ίδρυση της πόλης περί το 550 π.Χ. εκτός από τους Μιλησίους συμμετείχαν και άλλες ιωνικές πόλεις όπως η (Χίος, η Φώκαια, η Ρόδος, η Κνίδος, η Αλικαρνασσός) κ.α.

Κυρήνη

Η Κυρήνη στην αρχαιότητα ήταν ελληνική αποικία στη Βόρεια Αφρική. Ιδρύθηκε το 630 π.Χ. από τους Θηραίους, ενώ πήρε το όνομα της από την πηγή Κύρη, που ήταν αφιερωμένη στο θεό Απόλλωνα. Γρήγορα αναπτύχθηκε κι εξελίχτηκε σε κέντρο του ελληνικού πολιτισμού στη Βόρεια Αφρική, ενώ αποτελούσε επίσης μεγάλο εμπορικό κέντρο. Τον 3ο αιώνα π.Χ., στην πόλη ιδρύθηκε η φιλοσοφική Σχολή της Κυρήνης από τον Αρίστιππο, μαθητή του Σωκράτη.

Η πόλη, που βρίσκεται στην κοιλάδα Jebel Akhdar, έδωσε στην ανατολική περιοχή της Λιβύης το όνομα Κυρηναϊκή, το οποίο παρέμεινε μέχρι σήμερα. Η Κυρήνη αποτελεί από το 1982 Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Απολλωνία

Η Απολλωνία Ιλλυρική ή "προς Επίδαμνον ή Ηπειρωτική ήταν αρχαία πόλη της Ιλλυρίας, αποικία των Κορινθίων. Βρισκόταν στα νότια της Ιλλυρίας κοντά στους ποταμούς Αώο και Άψο, όπως αναφέρει ο Στράβων.

Ιδρύθηκε στις αρχές του 6ου π.Χ. αιώνα ως αποικία Κορινθίων και Κερκυραίων.

Ο Στράβων χαρακτηρίζει την πόλη «ευνομοτάτη». Το πολίτευμά της ήταν ολιγαρχικό και επαινείται από τον Αριστοτέλη. Το 312 π.Χ. οι Απολλωνιάτες απέκρουσαν επιτυχώς την στρατιά του Κάσσανδρου και αργότερα συμμάχησαν με τον βασιλιά της Ηπείρου, Πύρρο Α'. Το 229 π.Χ. η πόλη υποτάχθηκε στη Ρωμαϊκή Δημοκρατία. Κατά τη ρωμαϊκή εποχή επικοινωνούσε με τη Μακεδονία με την Εγνατία Οδό. Από το 148 π.Χ. οι Ρωμαίοι περιέλαβαν την πόλη στην επαρχία της Μακεδονίας. Πολλοί επιφανείς Ρωμαίοι έμειναν στην Απολλωνία, μεταξύ αυτών ο Οκταβιανός και ο Μαικήνας χάριν σπουδών. Το 48 π.Χ. κατελήφθη από τον Καίσαρα, κατόπιν από το Μάρκο Αντώνιο και μετά από τον Βρούτο. Φαίνεται ότι η πόλη διατηρούσε την ακμή της και κατά τους Βυζαντινούς χρόνους, αφού αναφέρεται από τον Κωνσταντίνο Πορφυρογέννητο. Τότε υπαγόταν στο θέμα του Δυρραχίου.

Σήμερα η περιοχή ευρίσκεται στην επικράτεια της Αλβανίας και ονομάζεται Πόγιαννη. Εκεί απαντάται και Μονή καλούμενη «Παναγίας της Απολλωνίας».

Βάρκη

Η Βάρκη υπήρξε αρχαία ελληνική αποικία. Αργότερα ήταν Ρωμαϊκή και στην συνέχεια Βυζαντινή πόλη στην Βόρεια Αφρική.